

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๓๖

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๕๗

พระราชกฤษฎีกา

ควบคุมโรคกักกัน (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๔๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๗

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๙๖

โดยที่เป็นการจำเป็นเพื่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของ
ประเทศที่ต้องห้ามการจำหน่ายโภคภัณฑ์บางชนิดและบาง
ประเภท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๕ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธ
ศักราช ๒๔๙๕ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุม
โภคภัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๙๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
ควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันใช้บังคับ
พระราชกฤษฎีกานี้ ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายโภคภัณฑ์ตามชนิด
และประเภทซึ่งได้ระบุไว้ในกฎกระทรวง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.
๒๔๙๓ ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์
พ.ศ. ๒๔๙๕

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๙๓

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ และ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกา
นี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ
เนื่องจากขณะนั้นปรากฏว่าสินค้าบางประเภทที่ห้ามนำเข้ามาในราช
อาณาจักรตามพระราชกฤษฎีกาควบคุมการนำเข้าในราชอาณาจักร
ซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๖ และ (ฉบับที่ ๙)
พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งห้ามนำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยเด็ดขาด แต่ยังมี
จำหน่ายอยู่ในท้องตลาด เพื่อป้องกันการลักลอบนำสินค้าดังกล่าว
เข้ามาในประเทศให้บรรลุจุดสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงสมควรจะได้ห้ามการ
ซื้อขายภายในประเทศไว้อีกชั้นหนึ่ง ในการนี้ จำเป็นต้องตรา
พระราชกฤษฎีกาตามความในพระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ.
๒๔๙๕.